

عنوان مقاله:

کانون روایت در الهی نامه عطار بر اساس نظریه ژرار ژنت

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 6، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

ناصر علیزاده - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

سونیا سلیمیان - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

خلاصه مقاله:

تحلیل و بررسی کانون روایت و شگردهای روایی در آثار داستانی، استعدادها و قابلیت هایی را باز می نمایند که به کشف ساختار منسجم و دقیقی از روایت اثر منتهی می شود؛ از این رو تشخیص گوناگونی کانون های دی-د، شکل های مختلف ارتباط راوی با کانون ساز و زاویه دید از اهمیت فراوانی برخوردار است. یکی از انواع تکنیک های روایی که می توان بر اساس آن توانمندی های داستان پرداز را در شکل دهی به ساختار و نظام روایی اثر داستانی سنجید، نظریه کانون روایت ژرار ژنت است که در آن به بررسی دو مقوله وجه و لحن روایت پرداخته می شود. سنجش کانون روایت در الهی نامه عطار به عنوان یکی از متون روایی ارزشمند که از گوناگونی و تنوعی مطلوب برخوردار است، ما را به هنر داستان پردازی عطار و غنای متون روایی کهن فارسی رهنمون می سازد. در این پژوهش که به شیوه استقرایی به بررسی گونه های مختلف کانون دید از نظر ژرار ژنت پرداخته می شود، به تغییر متناوب زاویه دید که ناشی از انتخاب کانون های روایت متنوع، تاثیر ساختار داستان در داستان و نیز برجستگی عنصر گفتگو در الهی نامه است، پی برده و با انواع کانون دید آشنا می شویم.

کلمات کلیدی:

عطار، الهی نامه، ژرار ژنت، کانون روایت، وجه، لحن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209444>

